

Palau de la Música Catalana

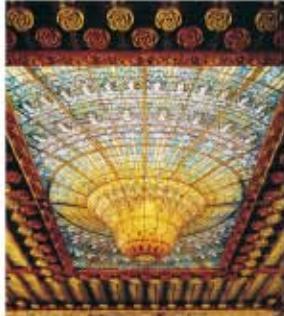

Barcelona's World Heritage Sites:

(2) Palau de la Música Catalana

The stage for the arts

There are few Unesco World Heritage Sites that are so accessible to the community as the Palau de la Música Catalana. This landmark building, designed by the modernista architect Lluís Domènech i Montaner, remains one of the city's most prestigious concert halls. It was built between 1905 and 1908, and is as vibrant today as it was when it was designed. Proof of this is the recent refurbishment which has expanded its facilities, with the Petit Palau, and tailored them to the requirements of the present-day music scene and the demands of modern recordings. The Palau is an artistic wonder which was originally devoted solely to music and today is also a centre for social, leisure and business events. This is its way of remaining open to new trends, exploring new paths and, in short, reaching more people with such a cosmopolitan and universal vocation as the music it serves. It is a work which is the heir to the ideas of the Catalan art-nouveau, or modernista, movement. Nobody can fail to notice the sumptuous decoration with details on the skylights, multi-coloured stained glass and the constant combination of exposed brick and ceramic ornamentation, the busts of composers and the colonnade with its floral motifs. Domènech i Montaner's building pays tribute to Catalan cultural values. Not for nothing was it designed for the Orfeó Català choir. Miquel Blay's sculpture keeps watch over Catalan folk songs and the stripes of the Catalan flag, the *senyera*, are widely represented. The Palau is an indispensable work for Catalans due to its symbolism; for music lovers, due to its splendour; and for mankind, due to its artistic and architectural legacy, which reveals the major talent of an architect inspired by curvilinear drawings, wrought iron structures, mosaics and multicoloured stained glass. A real treasure.

No hi ha gaires monuments considerats Patrimoni de la Humanitat per la Unesco que estiguin tan a l'abast dels ciutadans com el Palau de la Música Catalana. L'obra cabdal de l'arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner és, encara avui, una de les sales de concerts de més prestigi. Construït entre 1905 i 1908, l'edifici ha complert un segle d'història i es manté tan viu com quan va ser concebut. Prova d'això és la recent reforma que l'ha permès ampliar les instal·lacions, amb el Petit Palau, i adequar-les als requisits del panorama musical actual i les exigències dels enregistraments moderns.

El Palau és un prodigi artístic que va néixer consagrat a la música i que avui dia és també un centre d'actes socials, d'oci i de negocis. D'aquesta forma, no deixa mai d'obrir-se al món, de provar nous camins i, en definitiva, d'arribar a més gent amb una vocació tan cosmopolita i universal com la música a la qual serveix. És una obra hereva de l'ideari modernista. A ningú no li passa per alt la rica decoració, amb detalls de lluernes, vitrals multicolors, la constant combinació de maó vist i ornamentals ceràmics, els bustos de compositors o la columnata amb motius florals.

L'obra de Domènech i Montaner és un homenatge als valors culturals catalans. No en va es va pensar per a l'Orfeó Català. L'escultura de Miquel Blay vetlla per la cançó popular catalana i hi ha múltiples representacions de les quatre barres de la senyera. El Palau és una obra indispensable per als catalans pel seu simbolisme; per als amants de la música pel seu esplendor, i per a la humanitat pel seu llegat artístic i arquitectònic, mostra del gran talent d'un arquitecte inspirat pel dibuix curvilini, les estructures de ferro i els mosaics i les vidrieres policromades. Un autèntic tresor.

No existen muchos monumentos considerados Patrimonio de la Humanidad por la Unesco que estén tan al alcance de los ciudadanos como el Palau de la Música Catalana. La obra capital del arquitecto modernista Lluís Domènech i Montaner es, todavía hoy, una de las salas de conciertos más prestigiosas.

Construido entre 1905 y 1908, el edificio ha cumplido un siglo de historia y se mantiene tan vivo como cuando fue concebido. Prueba de ello es la reciente reforma que ha permitido ampliar las instalaciones, con el Petit Palau, y adecuarlas a los requisitos del panorama musical actual y las exigencias de las modernas grabaciones.

El Palau es un prodigo artístico que nació consagrado a la música y que hoy en día es también un centro de actos sociales, ocio y negocios. Así, no deja nunca de abrirse al mundo, probar nuevos caminos y, en definitiva, llegar a más gente con una vocación tan cosmopolita y universal como la música a la que sirve. Es una obra heredera del ideario modernista. A nadie puede pasar desapercibida la rica decoración, con detalles de tragaluces, vidrieras multicolores, la constante combinación de ladrillo visto y ornamentos cerámicos, los bustos de compositores o la columnata con motivos florales. La obra de Domènech i Montaner es un homenaje a los valores culturales catalanes. No en vano se ideó para el

Orfeó Català. La escultura de Miquel Blay da cobijo a la canción popular catalana y hay múltiples representaciones de las cuatro barras de la señera. El Palau es una obra indispensable para los catalanes por su simbolismo; para los amantes de la música por su esplendor, y para la humanidad por su legado artístico y arquitectónico, muestra del gran talento de un arquitecto inspirado por el dibujo curvilíneo, las estructuras de hierro y los mosaicos y las vidrieras policromadas. Un auténtico tesoro.

